

ת"פ 13968/10/16 - מדינת ישראל נגד שריף אל הוזייל

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון
ת"פ 13968-10-16 מדינת ישראל נ' אל הוזייל

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שריף אל הוזייל

הנאשם

גזר דין ללא הרשעה

רקע

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של חבלה במזיד ברכב ביחד עם אחר וסיוע לאחר לפרוץ לרכב, עבירות בניגוד לסעיפים 413א+29א) ו-413א+31 (בהתאמה) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.4.16 בסמוך לשעה 01:00, הגיע הנאשם מקום רחוב בר כוכבא ביחד עם אחר, האחר ניפץ את שמשת החלון המשולש בדלת שמאלית אחורית של רכבו של המתלונן, נכנס לרכב ופירק ממנו פלסטיק השייך למערכת ההתנעה, את חובק ההגה ואת מערכת ההתנעה של הרכב וחיבר כבלים למערכת ההתנעה. הנאשם סייע לאחר בכך שעמד לידו ואחז בחלק המפורק של הרכב בעוד האחר מתעסק עם מערכת ההתנעה ברכב. כאשר הבחין הנאשם באחר מחבר כבלים אל מערכת ההתנעה של הרכב ובשוטרים שהגיעו למקום, עזב את המקום והחל בבריחה עד שנתפס מאוחר יותר על ידי השוטרים. במעשיו פגע הנאשם במזיד ברכב ביחד עם האחר.

הסדר הטיעון

2. ביום 21.6.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, לא יורשע וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. ההגנה ציינה כי חשוב לנאשם לסיים את ההליכים ללא הרשעה. המאשימה לא התחייבה להמלצות התסקיר. הצדדים סיכמו כי ישובו לשוחח לאחר קבלתו.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 31.12.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 21, רווק, בעל 12 שנות לימוד, עובד כשכיר בחברת הובלות בתפקיד שמירה. הנאשם הציג בפני שירות המבחן מסמכי מעסיק מהם עולה כי הנאשם עובד מסור, חרוץ ונאמן לעבודתו. הנאשם ציין כי שואף ללמוד הוראה או הנדסת מכונות אך לדבריו לא מסוגל כיום לממן לעצמו לימודים אקדמיים. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, בני משפחתו מנהלים אורח חיים נורמטיבי.

הנאשם נעדר עבר פלילי. לדבריו בילה אותו יום עם בן דודתו, אשר ביקש ממנו להסיעו למקום מסוים ורק לאחר שכן הדודה מסר לו כפפות הבין הנאשם כי הוא לוקח חלק בביצוע עבירה ובאותו הרגע, עזב את המקום. הנאשם נוטל אחריות מלאה על חלקו בביצוע העבירה, הורתע מההליך הפלילי.

שירות המבחן סבור כי ענישה בדמות של"צ יהיה בה כדי להקטין הסיכון להישנות ביצוע עבירות. שירות המבחן המליץ שלא להרשיע הנאשם מפאת גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי ועל מנת למנוע פגיעה באפשרויות תעסוקה או הכשרה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירה, לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-10 חודשי מאסר בפועל, הציגה פסיקה לתמיכה בטיעוניה, טענה כי לא הוצגו מסמכים המעידים על נזק קונקרטי ועל כן אין הצדקה להימנע מהרשעה. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם ענישה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

5. ב"כ הנאשם הפנתה לגילו הצעיר של הנאשם, להיות נעדר הרשעות, לחלקו הקטן ביחס לאחר בביצוע העבירה, ללקיחת האחריות, לנסיבותיו האישיות, לכך שהרשעה תפגע בכוונתו ללמוד מכונאות רכב ולפיכך ביקשה להימנע מהרשעה. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה.

6. הנאשם ביקש אף הוא לומר דברים. הנאשם הביע חרטה, ציין כי מתכנן ללמוד מכונאות רכב ולעסוק בכך וכרגע עובד בבית אריזה בגלל ההליך המשפטי המתנהל כנגדו. ציין שנגרר אחרי אחרים, שדרך הפשע אינה דרכו וכי לא יחזור על טעותו. ביקש שבית המשפט ימנע מהרשעתו.

דין

מתחם העונש ההולם

7. **הערך המוגן** הנפגע בעבירות שביצע הנאשם הוא הגנה על רכושו של אדם ועל תחושת הביטחון של הציבור
8. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך-בינוני, בשים לב לנזק שנגרם לרכב ומאידיך לכך שלא נגנב דבר.
9. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהנאשם הגיע עם אחר למקום ביצוע

העבירה, לדבריו, (אשר לטענת באת כוחו אף נתמכים בראיות שבתיק), כי לא היה מודע לתוכניות האחר לבצע עבירה, עד שהגיע למקום. נתתי דעתי לכך שעל פי כתב האישום המתוקן, אין אינדיקציה לתכנון מוקדם על ידי הנאשם לביצוע העבירה, והיא לא בוצעה בתחום. נתתי דעתי לכך שבכתב האישום המתוקן חלקו של הנאשם קטן באופן משמעותי ביחס חלקו של האחר, נתתי לדעתי להשפעה שהיה לאחר על הנאשם, לדברי הנאשם כי נגרר על ידי בני דודתו. נתתי דעתי לנזק שנגרם מביצוע העבירה: שבירת חלון, פירוק פלסטיק, פירוק חובק ההגה ומערכת ההתנעה של הרכב, ולכך שמרבית הנזק נגרם בשל התנהלותו של האחר. נתתי דעתי לכך שהנאשם הבין את משמעות מעשיו ויכול היה להימנע מעשייתם.

10. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד לעונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות, כל מקרה ונסיבותיו, כל מקרה וחומר. ראו למשל:

· רע"פ 5313/12 **ראיף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.7.12), המבקש הודה והורשע בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב. המבקש התפרץ לרכב, פתח את תא הכפפות ונמלט. הושתו על המבקש 3 חוד' מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל- 6 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.

· רע"פ 1200/11 **יעקובוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.2.11), המבקש הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד והחזקת נכס החשוד כגנוב. המבקש התפרץ לרכב וגנב מתוכו רכוש השייך לבעל הרכב. בהמשך נתפס כשהוא מחזיק חלק מהרכוש. המבקש נדון ל-9 חוד' מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה כך שירצה סה"כ 12 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי. הערעור בבית המשפט המחוזי התקבל חלקית כך שהופחתו חודשי המאסר על תנאי מ-12 ל-6 חודשים. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור בבית המשפט העליון נדחתה.

· רע"פ 6257/11 **בדר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.10.11), המערער הורשע בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, פירוק רכב וגניבה מרכב. בית משפט קמא הטיל על המערער מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, וגזר 6 חוד' מאסר ויום (בית משפט מחוזי הפנה המערער לממונה על עבודות שירות, אך המערער לא התייצב, ללא סיבה מוצדקת), בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

· עפ"ג (חיפה) 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (פורסם בנבו, 27.8.14) המשיב הורשע ב-2 עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ובעבירה של גניבה מרכב. המשיב ניפץ חלון רכב והכניס פלג גופו העליון לרכב וגנב תיק, מסמכים, מגבת ומעיל של בעלת הרכב. בהזדמנות נוספת פרץ לרכב נוסף באותה השיטה אך עוברים ושבים הבחינו בו והוא נמלט ולא גנב דבר. בית המשפט גזר על המשיב 7 חוד' מאסר בשני התיקים, מאסר על תנאי והתחייבות. ערעור המדינה התקבל והוחמר עונשו של הנאשם ל- 12 חוד' מאסר בפועל. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

· עפ"ג (מרכז) 56608-07-13 **מדינת ישראל נ' ברנס** (פורסם בנבו, 17.11.13), הנאשם הורשע ביחד עם אחר בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, בגניבה מרכב ובהפרעה לשוטר ונדון ל- 6 מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור הנאשם על הכרעת הדין נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והנאשם נדון ל- 4 חוד' מאסר בפועל בעבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

· ראו גם: ת"פ (י-ם) 35457-01-17 **מדינת ישראל נ' פרוך** (גניבה מרכב - 6 חודשי מאסר בפועל מתוכם 3 במצטבר לעונש שמרצה); ת"פ (ת"א) 25482-09-16 **מדינת ישראל נ' קרויטורו** (פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב - 6 חודשי מאסר והפעלת תנאי של 5 חודשים במצטבר, מתוכם 8 ירוצו עמוד 3

בחופף למאסר שמרצה ו - 4 במצטבר); ת"פ (פ"ת) 35900-12-16 **מדינת ישראל נ' דידיץ** (פריצה לרכב, גניבה מרכב והיזק במזיד לרכוש - 2 חודשי מאסר בעבודות שירות); ת"פ (ראשל"צ) 13321-07-16 **מדינת ישראל נ' שפק** (פריצה לרכב, גניבה מרכב, הפרת הוראה חוקית וסיוע לפריצה לרכב - 5 חודשי מאסר והפעלת תנאי 7 חודשים במצטבר); ת"פ (נצרת) 27267-08-16 **מדינת ישראל נ' עמר** (פריצה לרכב וגניבה מרכב - 5 חודשי מאסר בעבודות שירות); ת"פ (ב"ש) 6554-07-16 **מדינת ישראל נ' אבו זאיד** (3 אישומים שכוללים 2 עבירות של פריצה לרכב, 2 עבירות של גניבה מרכב, 2 עבירות של החזקת כלי פריצה, ונהיגה ללא רישיון רכב תקף - 11 חודשי מאסר תוך הפעלת מע"ת של 5 חודשים בחופף).

למקרים שהסתיימו ללא הרשעה ראו:

עפ"ג (מרכז) 38229-03-17 **מדינת ישראל נ' ברין** (גניבת רכב ופריצה לרכב בצוותא- בית משפט קמא ביטל הרשעה והטיל של"צ. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המדינה).

עפ"ג (מחוזי ת"א) 15495-01-15 **מדינת ישראל נ' צוף** (7.3.16), (פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. בית המשפט ביטל הרשעת הנאשם והטיל של"צ וצו מבחן, בהמלצת בית המשפט המחוזי חזרה בה המדינה מהערעור).

ת"פ (ק"ג) 59275-10-13 **מדינת ישראל נ' צביקין** (6.7.14), (פריצה לרכב חונה כדי לגנוב-פיצוי, התחייבות, צו מבחן ושל"צ ללא הרשעה).

ת"פ (ת"א) 35875-06-13 **מדינת ישראל נ' רבינק** (פריצה לרכב- צו מבחן ושל"צ ללא הרשעה).

ת"פ (רחובות) 2228-06-12 **מדינת ישראל נ' מליכוב** (1.12.14), (גניבה ופירוק חלקים מרכב- פיצוי והתחייבות ללא הרשעה).

ת"פ (חדרה) 21031-10-09 **מדינת ישראל נ' ישיב** (שני אישומים. האחד של גניבה מרכב, פריצה לרכב וחבלה במזיד לרכב והשני, פריצה לרכב, ניסיון גניבה מרכב, החזקת כלי פריצה והפרעה לשוטרי של"צ ללא הרשעה).

11. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי בנסיבות שבפני, בשים לב לחלקו של האחר בפרשה, ולכן שביחס לפריצה לרכב חלקו של הנאשם הסתכם בסיוע בלבד, **מתחם העונש ההולם** נע ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר.

הימנעות מהרשעה

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

13. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשמת. **בפרשת כתב** ציין כב'

השופט ש' לויין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליו, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

14. בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

15. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי ניתן בנסיבותיו של הנאשם לוותר על הרשעתו בדין.

16. על אף חומרת העבירות של סיוע לפריצה לרכב והיזק במזיד לרכב, באירוע שבפניי לאור התיקון המהותי שבוצע בכתב האישום, המבצע העיקרי של העבירות הוא האחר, הסיוע של הנאשם התבטא בעצם היותו במקום ובכך שהחזיק באחד החלקים שפורקו מהרכב. חלקו של הנאשם בפגיעה בערכים המוגנים בתיק זה הוא ברף הנמוך.

הנאשם לקח אחריות מלאה ומיידית, הנאשם הביע חרטה כנה, ניתן להתרשם כי ההליך המשפטי, אשר כלל הליכי מעצר, היה מרתיע ומציב גבול.

הנאשם צעיר בגילו, נעדר הרשעות קודמות, גדל במשפחה נורמטיבית ומגלה מוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי. הרשעת הנאשם עלולה לפגוע בתוכניותיו להכשרה מקצועית ובאפשרויות התעסוקה העתידיות.

שירות המבחן המליץ על הימנעות מהרשעת הנאשם.

אף המאשימה, בהגינותה, בשלב הצגת ההסדר הסכימה לכך שבית המשפט ימנע מהרשעת הנאשם, ושנאשם יופנה לקבלת תסקיר, על אף שלא התחייבה לאמץ את המלצות התסקיר.

17. לאור כל המפורט לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבות המקרה שבפניי ניתן לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, וכי הרשעה תפגע באפשרויות ההכשרה והתעסוקה של הנאשם, בשים לב לגילו הצעיר, לפיכך אני מאמצת את המלצת שירות המבחן ונמנעת מהרשעת הנאשם בדין.

18. אני תקווה כי הנאשם ישכיל לנצל את האמון שניתן בו וישמור על נקיין כפיו.

עונשו של הנאשם

19. הגם ששירות המבחן המליץ על הטלת של"צ בהיקף של 120 שעות, לאור חומרת העבירות מצאתי להטיל על הנאשם של"צ בהיקף יותר נרחב מזה אשר הומלץ על ידי שירות המבחן.

20. לאור כל המפורט לעיל, אני מחייבת את הנאשם כדלקמן:

א. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 250 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בעיריית רהט בבית ספר אלסלאם בתפקיד עוזר לאב הבית

בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הודה והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ג. פיצוי בסך 2000 ₪ למתלוננת ענבל אסרף, ע"ת 1.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים וצרופים החל מיום 1.4.18.

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ח, 01/02/2018 במעמד הנוכחים.